

III. Przegląd prawodawstwa

PRAWO ADMINISTRACYJNE

(od 12 stycznia do 31 grudnia 1935 r.)

Dziennik Ustaw

Dekret Prez. Rzeczp. z dnia 6 września 1935 r. o wydaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. R. P. Nr. 68, poz. 423) wstępuje w miejsce dotychczasowego rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw R. P. oraz ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. w sprawie zmiany powyższego rozporządzenia.

Konstytucja

Ustawa Konstytucyjna z dnia 23 kwietnia 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 30, poz. 227) wstępuje w miejsce ustawy z dnia 17 marca 1921 r. wraz ze zmianami, wprowadzonemi ustawą z dnia 2 sierpnia 1926 r. z wyjątkiem art. 99, 109—118 oraz 120.

Ustrój władz rządowych i samorządowych

Ustawa z dnia 8 lipca 1935 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej (Dz. Ust. R. P. Nr. 47, poz. 321) wstępuje w miejsce ustawy z dnia 27 lipca 1922 r., zawierającej Regulamin Zgromadzenia Narodowego.

Ustawa z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prez. Rzeczp. do wydawania dekretów (Dz. Ust. R. P. Nr. 81, poz. 501) upoważnia Prezydenta Rzeczp. do wydawania dekretów do dnia 15 stycznia 1936 r. w zakresie spraw gospoarczych i finansowych, z wyjątkiem zmiany rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. Ust. R. P. Nr. 88, poz. 790).

Rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 9 maja 1935 r. w sprawie zastępstwa wojewodów (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 264) postanawia, że zakres zastępstwa, sprawowanego przez wicewojewodę, rozciąga się na wszystkie czynności spełniane przez wojewodę, jeżeli wojewoda nie pełni obowiązków z powodu urlopu lub choroby, albo gdy znajduje się poza terenem województwa. Jeżeli zaś wojewoda

opuszcza siedzibę województwa, nie opuszczając jednak terenu województwa i nie przestając pełnić obowiązków urzędowych, wice-wojewoda zastępuje go służbowo w kierownictwie administracją ogólną, nie wchodzi jednak w jego uprawnienia jako przedstawiciela Rządu.

Rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 27 marca 1935 r. w sprawie przekazania niektórych obowiązków wójtów powiatowym władzom administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 27, poz. 206) obowiązki dotychczasowych wójtów na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego w zakresie spraw porządkowych, widowiskowych, rybackich i in. przekazuje właściwym powiatowym władzom administracji ogólnej.

Obwieszczenie Min. Skarbu z dnia 12 października 1935 r. ogłasza jednolity tekst ustawy o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 80, poz. 499).

Rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 24 kwietnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, W. R. i O. P., Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Opieki Społecznej w sprawie statutu Związku Rewizyjnego Samorządu Terytorjalnego (Dz. Ust. R. P. Nr. 34, poz. 244) nadaje Związkowi Rewizyjnemu Samorządu Terytorjalnego załączony statut, stanowiący część składową tegoż rozporządzenia. Zadaniem Związku w myśl powyższego statutu jest wykonywanie kontroli nad finansową i gospodarczą działalnością związków samorządowych i międzykomunalnych oraz zakładów i przedsiębiorstw, nie wyłączając tej działalności w zakresie spraw administracji rządowej. Członkami Związku są z mocy prawa: 1. wojewódzkie związki samorządowe na obszarze województwa pomorskiego i poznańskiego, 2. powiatowe związki samorządowe, 3. miasta, wydzielone z powiatowych związków samorządowych, z wyjątkiem m. st. Warszawy, 4. Bank Gospodarstwa Krajowego. Organami Związku są: 1. Rada, 2. Zarząd, 3. Prezes Związku, 4. Komisja Rewizyjna. Gospodarkę finansową Związku prowadzi się w ramach budżetu rocznego. Nadzór nad działalnością Związku sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych.

Rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewn., Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w sprawie organizacji i trybu postępowania Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla samorządu (Dz. Ust. R. P. Nr. 22, poz. 132) ustala szczegółową organizację i tryb postępowania Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej przy Prezesie Rady Ministrów, powołanej art. 9 rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych.

Rozp. Ministrów Spraw Wewn., Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16 kwietnia 1935 r. o organizacji i trybie postępowania komisji oszczędnościowo-oddłużeniowych dla samorządu (Dz. Ust. R. P. Nr. 31, poz. 231) normuje szczegółowo organizację i tryb postępowania komisji oszczędnościowo-oddłużeniowych dla samorządu przy urzędach wojewódzkich, powołanych art. 9 rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 24 października 1934 r.

Rozp. Ministra Skarbu z dnia 6 sierpnia 1935 r. o zasadach i warunkach konwersji na pożyczki długoterminowe pożyczek krótkoterminowych, udzielonych związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego, oraz zaległych rat, odsetek, prowizyj, kosztów i innych należności ubocznych z tytułu pożyczek tak krótkoterminowych jak i długoterminowych, udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego i banki komunalne (Dz. Ust. R. P. Nr. 61, poz. 393) wstępuje w miejsce dotychczas obowiązującego w tym przedmiocie rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 18 grudnia 1934 r. (Dz. Ust. R. P. z r. 1935, Nr. 1, poz. 1).

Ustawa z dnia 22 marca 1935 r. o majątkach, pozostałych po b. ziemstwach i innych b. zrzeszeniach publiczno-prawnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 27, poz. 201) postanawia, że majątek ów przechodzi na własność tych powiatowych związków samorządowych, na obszarze których się znajdują.

Ustawa z dnia 31 stycznia 1935 r. upoważnia Ministra Skarbu do przyznawania praw papierów pupilarnych obligacjom m. st. Warszawy, emitowanym po dniu 1 stycznia 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 55).

Dekret Prez. Rzeczp. z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 82, poz. 508) wprowadza zmiany w rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki finansów związków samorządowych.

Postępowanie karno-administracyjne

Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 26 października 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 86, poz. 532) przekazuje okręgowym urzędom górniczym orzecznictwo karno-administracyjne w sprawach o wyrokowaniu przeciwko przepisom ustawy z dnia 22 marca 1908 r., regulującej prawo wydobywania minerałów, które nadają się do użytku z powodu zawartości żywic ziemnych (Dz. Ust. i Rozp. Krajowych Galicyjskich Nr. 61).

Sądownictwo administracyjne

Ustawa z 26 marca 1935 r. o Inwalidzkim Sądzie Administracyjnym (Dz. Ust. R. P. Nr. 26, poz. 177) postanawia, że przy NTA

tworzy się Inwalidzki Sąd Administracyjny, jako sąd szczególny, powołany do orzekania o legalności orzeczeń, wydanych w sprawach zaopatrzeń inwalidów wojennych i wojskowych oraz osób pozostałych po tych inwalidach, po poległych, zaginionych i zmarłych w związku ze służbą wojskową. Regulamin Inwalidzkiego Sądu Administracyjnego jest zawarty w Rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 maja 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 263).

Uposażenia — Prawo emerytalne

Rozp. Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1935 r. wprowadza w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. zmianę treści następującej: „W przypadkach wyjątkowych Minister Sprawiedliwości może za zgodą Prezesa Rady Ministrów przyznać sędziemu i prokuratorowi w sądownictwie powszechnem grupę uposażenia bezpośrednio wyższą” (Dz. Ust. R. P. Nr. 10, poz. 51).

Rozp. Min. Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego”, „Państwowego Monopolu Spirytusowego”, i „Polskiego Monopolu Solnego” (Dz. Ust. R. P. Nr. 31, poz. 228) wstępuje w miejsce dotychczasowych w tym przedmiocie obowiązujących postanowień.

Rozp. Min. Spraw Wojsk, z dnia 29 sierpnia 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 68, poz. 428) w sprawie wykonania art. 15, 100, 101 i 105 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych zostało wydane na podstawie art. 105 i 109 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwo wych i zawodowych wojskowych.

Rozp. Rady Mnistrów z dnia 7 grudnia 1935 r. wprowadza zmianę niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. Ust. R. P. Nr. 95, poz. 594).

Dekret Prez. Rzeczp. z dnia 3 grudnia 1935 r. o zmianie niektórych zaopatrzeń emerytalnych oraz odszkodowań (Dz. Ust. R. P. Nr. 88, poz. 547) postanawia, że celem przystosowania obciążeń osób prawnych, wynikających z niektórych zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań, do zmienionego położenia gospodarczego tych osób, zobowiązania z tytułu zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań mogą ulec zmianie w czasie do dnia 31 grudnia 1937 r. na zasadach określonych w tymże dekrete.

Administracja szkolna

Dekret Prez. Rzeczp. z dnia 26 sierpnia 1935 r. nadaje Uniwersytetowi Warszawskiemu nazwę: „Uniwersytet Józefa Piłsudskiego w Warszawie” (Dz. Ust. R. P. Nr. 66, poz. 412).

Rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 26 czerwca 1935 r. o zwinieciu i utworzeniu niektórych katedr na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (Dz. Ust. R. P. Nr. 22, poz. 137) znosi na Wydziale Filozoficznym U. J. katedrę historii powszechnej wraz z połączonym z nią zakładem naukowym i tworzy na Wydziale Filozoficznym U. J. katedrę historii nowożytnej wraz z połączonym z nią zakładem naukowym.

Rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 26 marca 1935 r. o zniesieniu i utworzeniu niektórych katedr i zakładów naukowych w szkołach akademickich (Dz. Ust. R. P. Nr. 46, poz. 317) związa następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi: w U. J. w Krakowie na Wydziale Lekarskim katedrę weterynarii i medycyny doświadczalnej, w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego na Wydziale Rolniczym katedrę weterynarii i anatomji zwierząt domowych, tworzy zaś następujące katedry wraz z zakładami naukowymi: w U. J. w Krakowie na Wydziale Lekarskim katedrę wychowania fizycznego; w U. J. K. we Lwowie na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym katedrę chemji fizycznej; w Uniwersytecie Józefa Piłsudskiego w Warszawie na Wydziale Prawa katedrę prawa budżetowego, na Wydziale Humanistycznym katedrę historii literatury włoskiej, na Wydziale Weterynaryjnym katedrę mięsoznawstwa; w Uniwersytecie Poznańskim na Wydziale Lekarskim katedrę ortopedji; w Politechnice Warszawskiej na Wydziale Chemicznym katedrę technologii organicznej i katedrę technologii materiałów wybuchowych; w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego na Wydziale Rolniczym katedrę anatomji zwierząt domowych i histologii; w Akademji Górniczej w Krakowie na Wydziale Hutniczym katedrę metalurgji żelaza i odlewnictwa.

Rozporządzeniem Min. W. R. i O. P. z dnia 8 października 1935 r. o udzieleniu Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie praw nadawania niektórych niższych stopni naukowych, prywatna szkoła akademicka „Wolna Wszechnica Polska w Warszawie” uzyskała prawo nadawania na Wydziale Nauk Politycznych i Społecznych stopnia magistra nauk ekonomiczno-społecznych, na Wydziale Nauk Matematyczno-Przyrodniczych — stopnia magistra filozofji w zakresie fizyki, chemji, botaniki, zoologii wraz z anatomją porównawczą i biologji ogólnej.

Rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 24 kwietnia 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 36, poz. 253) wprowadza zmiany w rozp. z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

W sprawie kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych zostało wydane Rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 28 listopada 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 593).

Rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 23 lipca 1935 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. Ust. R. P. Nr. 65, poz. 409) w sprawie wykazania przez właścicieli wypełnienia warunków, wymienionych w p. 1—4 art. 2 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. Ust. R. P. Nr. 33, poz. 343) przedłuża termin do dnia 30 czerwca 1936 r.

Dekret Prez. Rzeczp. z dnia 26 sierpnia 1935 r. nadaje Bibliotecę Narodowej, ustanowionej rozporządzeniem Prez. Rzeczp. z dn. 24 lutego 1928 r., nazwę: „Biblioteka Narodowa Józefa Piłsudskiego” (Dz. Ust. R. P. Nr. 66, poz. 413).

Zdrowotność publiczna

Ustawa z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. Ust. R. P. Nr. 27, poz. 198) ustanawia dla osób, wymienionych w art. 4 niniejszej ustawy obowiązek zgłoszenia do zarządu gminnego każdego przypadku zachorowania lub śmierci na jedną z wymienionych w art. 2 teże choroby zakaźnych. Zarządy gminne, nie mające własnych organów sanitarnych, obowiązane są otrzymane zgłoszenia podać niezwłocznie do wiadomości powiatowej władzy administracji ogólnej, która przeprowadzi czynności, określone w art. 6, pkt. a i b tej ustawy. Odosobnienie lub czasowe wykluczenie od zajęć z powodu choroby zakaźnej, trwającej krócej niż 3 miesiące, nie może być powodem rozwiązania umowy o pracę, ani rozwiązaniem stosunku służbowego.

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1935 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów (Dz. Ust. R. P. Nr. 54, poz. 352) w § 9 postanawia, że w powyższych zakładach wolno zatrudniać tylko te osoby, które przedłożą świadectwo zdrowia lekarza urzędowego. Ważność świadectwa powinna być stwierdzana przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy. Nadzór nad wymienionemu zakładami należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 r. o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich (Dz. Ust. R. P. Nr. 78, poz. 483) ustanawia dla osób zatrudnionych w za-

kładach fryzjerskich i golarskich obowiązek przedłożenia świadectwa zdrowia lekarza urzędowego. Aktualność świadectwa powinna być stwierdzana przez lekarza urzędowego przynajmniej co sześć miesięcy.

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 76, poz. 476) wstępuje w miejsce rozporządzeń Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami: z dnia 10 czerwca 1921 r., wydanych w porozumieniu z Min. Spraw Wewn., w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich (Dz. Ust. R. P. Nr. 55, poz. 346), oraz z dnia 19 maja 1932 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej wymienionego rozporządzenia na niektóre miejscowości (Dz. Ust. R. P. Nr. 45, poz. 433). Nadzór nad wykonaniem nowego rozporządzenia należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

Rozp. Rady Ministrów z dnia 28 września 1935 r., na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. Ust. R. P. Nr. 35, poz. 294), znosi komisję uzdrowiskową i wydział wykonawczy w uzdrowisku Zakopane.

Ustawa z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie (Dz. Ust. R. P. Nr. 27, poz. 199) reguluje sprawę wykonywania praktyki pielęgniarstwa i organizację szkół pielęgniarstwa. Stałe prawo wykonywania praktyki pielęgniarstwa mają w zasadzie osoby, które posiadają obywatelstwo polskie i dyplom szkoły pielęgniarstwa, przewidzianych w art. 10 i 11 niniejszej ustawy. Przystąpienie do wykonywania praktyki pielęgniarstwa jest uwarunkowane zarejestrowaniem się u wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. Nadzór nad szkoleniem kandydatek do zawodu pielęgniarstwa sprawuje Minister Opieki Społecznej.

Komunikacja

W myśl rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lutego 1935 r. w porozumieniu z Min. Komunikacji o uzbrojeniu organów ochrony kolei (Dz. Ust. R. P. Nr. 10, poz. 54) prawo noszenia broni palnej w czasie pełnienia służby na obszarze kolejowym przysługuje organom ochrony kolei, upoważnionym do tego imiennie przez właściwą dyrekcję okręgową kolei państwowych w porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej.

Rozp. Min. Komunikacji, z dnia 1 marca 1935 r. wydane w porozumieniu z Min. Skarbu o utworzeniu funduszu zasobów przed-

siębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. Ust. R. P. Nr. 16, poz. 90) tworzy fundusz zasobów z wartości istniejącego zapasu materiałów i gotowizny za wydane materiały do wysokości 165 000 000 zł.

Ustawa z dnia 26 marca 1935 r. upoważnia Rząd do budowy normalno-torowych kolei użytku publicznego: Mława—Ostrołęka, Zegrze—Wyszaków i Nowojelnia—Nowogródek (Dz. Ust. R. P. Nr. 25, poz. 171).

Rozp. Min. Komunikacji z dnia 11 grudnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i reform Rolnych w sprawie „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych” (Dz. Ust. R. P. Nr. 91, poz. 580) wprowadza na kolejach żelaznych użytku publicznego „Regulamin przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych” w brzmieniu załącznika do tegoż rozporządzenia. Równocześnie traci moc obowiązującą „Regulamin przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych”, wprowadzony rozporządzeniem Min. Komunikacji z dn. 9 października 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 89, poz. 783), oraz późniejsze zmiany i uzupełnienia wprowadzone do tego Regulaminu.

Zarządzenie Min. Komunikacji w sprawie udzielenia koncesji Towarzystwu Warszawskich Kolei Dojazdowych S. A. (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 338) zawiera zmiany i uzupełnienia jego ustawy (koncesji) z dnia 20 czerwca 1911 r., ogłoszonej w Nr. 120 Dz. II. Zbioru Praw i Rozporządzeń b. Rządu Rosyjskiego za r. 1911, art. 751.

Zarządzenie Min. Komunikacji z dnia 3 grudnia 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90, poz. 578) nadaje Towarzystwu Budowy i Eksploatacji Kolei Linowej Zakopane (Kuźnice) — Kasprowy Wierch Spółce z ogr. odp. w Warszawie koncesję na budowę i eksploatację kolei linowej użytku publicznego dla ruchu osobowego z Zakopanego (Kuźnice) na Kasprowy Wierch w Tatrach. Nadzór nad budową kolei, tudzież nad należytem jej utrzymaniem pod względem technicznym sprawować będą organa Ministerstwa Komunikacji. Koncesję nadaje się na 25 lat, licząc od daty jej ogłoszenia. Po upływie 15-tu lat od daty otwarcia ruchu na koncesjonowanej kolei Rząd ma prawo wykupić całe przedsiębiorstwo kolejowe, zaś po upływie 25-ciu lat licząc od daty ogłoszenia koncesji, kolej wraz z gruntami, budowlami i wszystkimi przynależnościami bez żadnych ciężarów przechodzi natychmiast bez odszkodowania na własność Skarbu Państwa.

Rozp. Min. Komunikacji i Spraw Wewn. z dnia 6 kwietnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojsk, i Skar-

bu o wydawaniu koncesyj na zarobkowy przewóz osób pojazdami mechanicznymi w obrębie gminy miejskiej (Dz. Ust. R. P. Nr. 29, poz. 226) postanawia, że zarząd gminy miejskiej powinien uzyskać zgodę powiatowej władzy administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie — Komisarza Rządu na m. st. Warszawę na wydanie koncesji, jeżeli: a) koncesja ma być wydana cudzoziemcowi, spółce akcyjnej, spółce z ogr. odp. lub spółdzielni, b) chodzi o koncesję wyłączną na regularne przewozy autobusami na określonych liniach. Pierwszeństwo do otrzymania koncesji ma osoba, która zobowiąże się do używania pojazdów mechanicznych, odpowiadających specjalnym wymaganiom obrony Państwa.

Dekret Prez. Rzeczp. z dnia 3 grudnia 1935 r. o premjowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 88, poz. 546) postanawia, że posiadaczom pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych po wejściu w życie dekretu niniejszego, którzy wykażą się zaświadczeniami władzy wojskowej, iż pojazdy te odpowiadają specjalnym wymaganiom obrony Państwa, będą wypłacane premje ze Skarbu Państwa, zaś posiadaczom pojazdów mechanicznych zarejestrowanych przed wejściem w życie dekretu niniejszego, którzy do dnia 1 marca 1938 r. wykażą się zaświadczeniami władzy wojskowej, że pojazdy te odpowiadają specjalnym wymogom obrony Państwa, będą wypłacane premje z Państwowego Funduszu Drogowego do dnia 1 kwietnia 1938 r. Dekret niniejszy obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego. Równocześnie traci moc obowiązującą rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 21 października 1932 r. o premjowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 91, poz. 748).

Rozp. Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 20 lipca 1935 r. o umarzaniu nieściągalnych opłat na Państwowy Fundusz Drogowy (Dz. Ust. R. P. Nr. 57, poz. 37) upoważnia wojewodów (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) do umarzania w całości lub w części w porozumieniu z właściwymi dyrektorami izb skarbowych nieściągalnych opłat na Państwowy Fundusz Drogowy, wymierzonych na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 16, poz. 81) za lata budżetowe 1931/32 i 1932/33, jeżeli zaległość płatników nie przekracza kwoty 1 000,— zł.

Rozp. Min. Komunikacji z dnia 1 lipca 1935 r. w sprawie zmiany rozp. Min. Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich wydane zostało co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewn. (Dz. Ust. R. P. Nr. 54, poz. 349).

Rozp. Min. Komunikacji z dnia 22 czerwca 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewn. i Spraw Wojsk, o reje-

stracji statków i łodzi żeglugi śródlądowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 50, poz. 330) wstępuje w miejsce dotychczasowego rozp. Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1925 r. o statystyce taboru żeglugi śródlądowej (Dz. Ust. R. P. z r. 1926 Nr. 6, poz. 31) oraz rozp. Mn. Robót Publicznych w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. z dnia 16 marca 1926 r. o wykonaniu rozp. Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1925 r. o statystyce taboru żeglugi śródlądowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 29, poz. 182).

Protokół między Rzeczypospolitą Polską a ZSRR(podpisany w Moskwie dnia 26 lipca 1934 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 56, poz. 358) zmienia niektóre postanowienia Konwencji o bezpośredniej osobowej i towarowej komunikacji kolejowej z dnia 24 kwietnia 1924 r.

Porozumienie między Rzeczypospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o wzajemnej wymianie towarowej, podpisane zostało wraz z załącznikiem w Warszawie dnia 11 października 1934 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 96, poz. 601).

Rozp. Min. Poczty i Tel. z dnia 17 września 1935 r. w sprawie uzupełnienia ordynacji pocztowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 439) reguluje sprawę przyjmowania, przesyłania i doręczania czasopism.

Rozp. Min. Poczty i Telegrafów z dnia 13 marca 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewn. i Spraw Wojsk, o prywatnych urządzeniach telefonicznych i telegraficznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 18, poz. 104) wymaga zezwolenia na założenie i używanie prywatnego urządzenia telefonicznego lub telegraficznego. Urządzenie prywatne telefoniczne lub telegraficzne podlega kontroli właściwej dyrekcji okręgu poczty i telegrafów.

Obwieszczenie Min. Komunikacji z dnia 29 sierpnia 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. Ust. R. P. Nr. 31, poz. 294) ogłasza jednolity tekst cyt. rozp. z uwzględnieniem późniejszych zmian i uzupełnień.

Administracja społeczna

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 26 marca 1935 r. o wykonywaniu przez Fundusz Pracy pośrednictwa pracy (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, poz. 152) wstępuje w miejsce dotychczasowego rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 15 marca 1934 r. o biurach pośrednictwa pracy Funduszu Bezrobocia (Dz. Ust. R. P. Nr. 22, poz. 168). Fundusz Pracy wykonywa pośrednictwo pracy przez Wojewódzkie Biura współdziałania biur i ich ekspozytur przy wykonywaniu czynności pośrednictwa pracy z samorządem terytorjalnym i gospodarczym, z organizacjami pracodawców oraz z zrzeszeniami pracowniczymi, mogą być tworzone Komisje doradcze.

Pośrednictwo pracy robotników portowych w Gdyni wykonywa Fundusz Pracy przez specjalne biuro, którego organizację i tryb postępowania określa Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 27 marca 1935 r. o Biurze Pośrednictwa Pracy dla robotników portowych w Gdyni (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, poz. 153). Biuro rejestruje osoby, zaliczone w poczet robotników portowych przez Komisję Kwalifikacyjną dla robotników portowych przy Urzędzie Morskim. Biuro czuwa nad przestrzeganiem przez pracodawców i pracowników obowiązków wynikających z przepisów rozdziału VII. rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 27 października 1933 r. o pracy robotników portowych w Gdyni, oraz wydanych na podstawie tych przepisów rozporządzeń.

Tryb postępowania w sprawach odwołań od decyzji wojewódzkich biur Funduszu Pracy i ich ekspozytur określa Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 23 maja 1935 r. wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. o postępowaniu odwoławczem od decyzji wojewódzkich biur Funduszu Pracy i ich ekspozytur (Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 280).

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1935 r. o asystentach inspekcyjnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 54, poz. 354) normuje sprawę powoływania kandydatów na stanowiska asystentów inspekcyjnych. O kwalifikacjach w zakresie znajomości zasad ochrony pracy i zadań inspekcji pracy orzeka okręgowy inspektor pracy po trzymiesięcznym próbnym okresie pracy kandydata na stanowisku asystenta inspekcyjnego.

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1935 r. ustanawia Komisje Pojednawczo-Rozjemcze w Gdyni i Toruniu oraz zmienia okręg Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Bydgoszczy (Dz. Ust. R. P. Nr. 50, poz. 331).

Rozp. Ministrów Spraw Wewn. i Opieki Społecznej z dnia 23 maja 1935 r. zawiera przepisy, dotyczące przestrzegania warunków bezpieczeństwa i higieny przy robotach budowlanych (Dz. Ust. R. P. Nr. 50, poz. 329).

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 3 października 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wewn., Spraw Wojsk., Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji oraz Poczt i Telegrafów o robotach wzbronionych młodocianym i kobietom (Dz. Ust. R. P. Nr. 78, poz. 484) postanawia, że zatrudnienie młodocianych jest wzbronione przy robotach wymienionych w załączonym do tegoż rozp. spisie robót wzbronionych młodocianym (załącznik Nr. 1), a zatrudnienie młodocianych kobiet wzbronione jest ponadto przy robotach wymienionych w spisie ro-

bót wzbronionych kobietom (załącznik Nr. 2); zatrudnienie kobiet jest wzbronione przy robotach, wymienionych w załączonym spisie robót wzbronionych kobietom (załącznik Nr. 2).

Obwieszczenie Min. Opieki Społecznej z dnia 11 września 1934 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 5, poz. 31) ogłasza w załączniku do tegoż obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 28 października 1933 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 86, poz. 669).

Rozp. Min. Opieki Społecznej i Min. Skarbu z dnia 17 grudnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewn., Spraw Zagranicznych, Spraw Wojsk., Sprawiedliwości, W. R. i O. P. oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim z dnia 17 marca 1932 r. zawiera m. in. normy postępowania w sprawach o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego (Dz. Ust. R. P. Nr. 5, poz. 32).

Rozp. Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. o obowiązku zatrudniania inwalidów wojennych i wojskowych w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 44, poz. 298) zostało wydane na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 14 stycznia 1935 r. o zakresie nadzoru Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nad ubezpieczalniami społecznymi i o likwidacji okręgowych urzędów ubezpieczeń (Dz. Ust. R. P. Nr. 3, poz. 23) w § 3 postanawia, że wszystkie zarządzenia lub rozstrzygnięcia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie nadzoru powinny być wydawane na piśmie. Ubezpieczalniom społecznym służy prawo zaskarżenia postanowienia w ciągu dni 14-tu od daty doręczenia, o czym należy umieścić odpowiednie pouczenie w postanowieniu. Skargi wnosi się bezpośrednio do Ministra Opieki Społecznej.

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1934 r. w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. w sprawie współdziałania gmin przy wykonywaniu ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. Ust. R. P. Nr. 1, poz. 2) wydane zostało na podstawie art. 305 ust. 1 i 319 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem oraz § 12 ust. 8 rozp. Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1935 r. wydane w porozumieniu z Min. Skarbu o ulgach w spłacie zaległości % tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 54, poz. 353) rozumie przez zaległe należności wykazane w dniu 1 lipca 1935 r. zadłużenie z tytułu składek i opłat ubezpieczeniowych, odsetek, zwłoki, kar i grzywien.

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 19 lipca 1935 r. dotyczy sposobu dokonywania zgłoszeń i uiszczania składek za pracowników podlegających tylko ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, z wyjątkiem pracowników rolnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 54, poz. 355).

Rozp. Min. Opieki Społecznej z dnia 12 sierpnia 1935 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia umowy między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 68, poz. 426) wprowadza uzupełnienia i zmiany stosownie do postanowień porozumienia, zawartego na podstawie art. 43 teże ustawy, które stanowi załącznik do niniejszego rozporządzenia.

Prawo budowlane

Rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 14 września 1935 r. o nadzorze policyjno-budowlanym nad wykonywanymi robotami budowlanymi (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 483) nie ma zastosowania przy wykonywaniu robót, dotyczących parterowych budynków mieszkalnych i gospodarczych w gminach wiejskich, na które nie zostały rozciągnięte na podstawie art. 414 rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, poz. 202) przepisy dla gmin miejskich w całości lub w części.

Rozp. Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. o nadaniu mocy powszechnie obowiązującej orzeczeniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 17 kwietnia 1935 r. dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. st. Warszawy (Dz. Ust. R. P. Nr. 40, poz. 277) nadaje orzeczeniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla przemysłu budowlanego na obszarze m. st. Warszawy z dnia 17 kwietnia 1935 r. zatwierdzonemu zarządzeniem Min. Opieki Społecznej z dn. 23 kwietnia 1935 r. (Monitor Polski Nr. 102, poz. 135) moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. st. Warszawy oraz miejscowości: Okęcie-Lotnisko, Boernerowo-Babice i Fort Bema.

Administracja handlowa i przemysłowa

W myśl rozp. Min. Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Rolnic-

twa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskimi (Dz. Ust. R. P. Nr. 82, poz. 510) przywóz do polskiego obszaru celnego wszelkich towarów przychodzących z Włoch lub posiadłości włoskich, oraz wszelkich towarów pochodzących z Wioch lub posiadłości włoskich niezależnie od miejsca wysłania tych towarów jest zakazany. Zakaz ten nie dotyczy m. in. statku „Batory” oraz urządzeń, wyposażenia i sprzętu a także zapasowych i zamiennych części, wykonanych na mocy umowy z dnia 29 listopada 1933 r., zawartej z Cantieri Riuniti dell Adriatico (stocznia Montialcone).

Dekret Prez. Rzeczp. z dnia 16 listopada 1935 r. w sprawie wykonania art. 16 Statutu Ligi Narodów (Dz. Ust. R. P. Nr. 83, poz. 511), stosując sankcję przeciwwłoską, zakazuje dokonywania na obszarze Rzeczypospolitej czynności przewidzianych w art. 16 Statutu Ligi Narodów, a sprecyzowanych w art. 1 tegoż dekretu.

Dekret Prez. Rzeczp. z dnia 10 grudnia 1935 r. w sprawie zmiany rozp. Prez. Rzeczp. z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 90, poz. 575) postanawia, że sklepy, zakłady i miejsca zawodowej sprzedaży z wyjątkiem zakładów wymienionych w art. 4, 5 i 6 cyt. rozp. mogą być otwarte do godz. 19-iej, a w sobotę i dni przedświąteczne — do godz. 21-iej.

Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 27 maja 1935 r. w porozumieniu z Min. Opieki Społecznej postanawia o wyłączeniu przemysłu ludowego i domowego oraz pracy chałupniczej z pod przepisów prawa przemysłowego (Dz. Ust. R. P. Nr. 42, poz. 283).

Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1935 r. o udzieleniu koncesji na przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 80, poz. 495) uzależnia uzyskanie koncesji od spełnienia szeregu warunków.

Ustawa z dnia 26 marca 1935 r. o zatwierdzeniu zmian statut Banku Polskiego (Dz. Ust. R. P. Nr. 22, poz. 131) podaje tekst zmienionych artykułów w załączniku, stanowiącym integralną część tejże ustawy.

Ustawa z dnia 18 marca 1935 r. o zmianie rozp. Prez Rzeczp. z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. Ust. R. P. z 1930 r. Nr. 23, poz. 209) postanawia, że w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, giełdy, istniejące w chwili jej ogłoszenia, powinny dostosować swe statuty do postanowień tejże ustawy i przedłożyć do zatwierdzenia właściwej władzy.

Rozp. Min. Skarbu z dnia 11 lutego 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 12, poz. 66) wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewn. oraz W. R. i O. P. w sprawie wykonania rozp. Prez. Rzeczp. z dnia

24 października 1934 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym wprowadza dla zakładu ubezpieczeń obowiązek zgłoszenia do rejestru agentów ubezpieczeniowych każdej osoby, której powierzył stałe pośredniczenie ubezpieczeniowe. O rozwiązaniu umowy z agentem lub jej zmianie, jak również o zmianie siedziby agenta lub innych danych podlegających zarejestrowaniu, zakład powinien niezwłocznie zawiadomić władzę nadzorczą, dołączając odpowiednie dokumenty.

Dekret Prez. Rzeczyp. z dnia 10 grudnia 1935 r. w sprawie zmiany rozp. Prez. Rzeczyp. z dnia 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 3, poz. 23 z r. 1933) m. in. dodaje w art. 41 cyt. rozp. nowy ustęp o brzmieniu następującem: „Jeżeli właściciel budowli zalegać będzie z zapłatą dwóch lub więcej półrocznych rat składki, których termin płatności przypadnie po 1 stycznia 1936 r., to w przypadku pożaru Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych będzie uprawniony zmniejszyć przypadające mu odszkodowanie, nie więcej jednak niż o 25%”. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90, poz. 576).

Rozp. Rady Ministrów z dnia 28 września 1935 r. ustala siedziby i terytorjalną właściwość wyższych urzędów górniczych (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 459), zaś rozp. Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1935 r. ustala siedziby i terytorjalną właściwość okręgowych urzędów górniczych (Dz. Ust. R. P. Nr. 73, poz. 460).

Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 23 lutego 1935 r. o obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy niektórych rodzajów narzędzi mierniczych przed przeznaczaniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku (Dz. Ust. R. P. Nr. 16, poz. 92) wymienia w § 1 nowo wyrabiane narzędzia miernicze podlegające obowiązkowi legalizowania przed przeznaczaniem do sprzedaży lub oddaniem do użytku.

Administracja rolnicza — Łowiectwo i rybołówstwo

Rozp. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 grudnia 1934 r. w porozumieniu z Min. Skarbu (Dz. Ust. R. P. Nr. 1, poz. 3) zostało wydane w sprawie obniżenia należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej z tytułu pożyczek udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne.

Rozp. Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 1935 r. o wykonywaniu nadzoru nad działalnością urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. Ust. R. P. Nr. 3, poz. 21) postanawia: Ministrowie Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedli-

wości wykonywać będą nadzór nad działalnością wspomnianych urzędów przez Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych, którego organizację ustanawia Rozp. Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu, Sprawiadliwości i Spraw Wewn. z dnia 22 marca 1935 r. o organizacji Centralnego Biura i wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 22, poz. 133).

Rozp. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 marca 1935 r. w porozumieniu z Min. Skarbu w sprawie szacowania nieruchomości ziemskich przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 19, poz. 107) wstępuje w miejsce dotychczasowego rozp. Min. Reform Rolnych z dnia 11 lipca 1927 r. i z dnia 20 marca 1930 r. w sprawie szacowania nieruchomości ziemskich przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej.

Rozp. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 października 1935 r. w porozumieniu z Min. Skarbu o Komisjach klasyfikacyjno-szacunkowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 78, poz. 488) zostało wydane na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 1, poz. 1 z r. 1926).

O zasadach i sposobie zarządzania funduszem ochrony rybołówstwa stanowi Rozp. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 czerwca 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 44, poz. 300). Zarząd funduszem ochrony rybołówstwa sprawuje Związek Organizacji Robaczkich Rzeczypospolitej w m. st. Warszawie przez komitet. Do zakresu działania komitetu należy ustalanie na każdy rok gospodarczy planu finansowego funduszu, który zatwierdza Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Rozp. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 listopada 1935 r. o zezwoleniu na polowanie na łanie i cielęta jelenia i daniela oraz na sarny-kozy i koźłeta w województwach poznańskim i pomorskim (Dz. Ust. R. P. Nr. 86, poz. 535) weszło w życie z dniem 1 grudnia 1935 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1936 r.

Prawo wywłaszczeniowe

Rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 5 września 1935 r. wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. o przymusowej sprzedaży nieruchomości w pasie granicznym (Dz. Ust. R. P. Nr. 68, poz. 429) zostało wydane na podstawie art. 12 ust. 5 rozp. Prez. Rzeczyp. z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach państwa. Decyzję o przymusowej sprzedaży nieruchomości w przypadkach, wskazanych w art. 12 ust. 4 cyt. rozp. wydaje Minister Spraw Wewnętrznych.

Administracja wojskowa

Ustawa z dnia 2 marca 1935 r. o poborze rekruta w 1935 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 28, poz. 214) zewala na przeprowadzenie w roku 1935 poboru rekruta.

W myśl Rozp. Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1934 r. o stosunku władz wojskowych do miejscowych cywilnych władz rządowych oraz samorządowych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. Ust. R. P. Nr. 28, poz. 220) stosunek władzy wojskowej do miejscowych cywilnych władz rządowych i samorządowych w obszarach warownych i rejonach umocnionych opiera się na zasadzie ścisłej współpracy tych władz z władzą wojskową w sprawach utrzymania oraz usprawnienia stanu obronności tych obszarów i rejonów.

Rozp. Min. Spraw Wojsk, z dnia 2 sierpnia 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: W. R. i O. P. oraz Spraw Wewn. o zakładach naukowych tudzież egzaminach, których ukończenie lub złożenie uprawnia do skróconej czynnej służby wojskowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, poz. 419) oznacza w załączniku do tegoż rozp. zakłady i egzaminy, których ukończenie lub złożenie uprawnia do skróconej służby wojskowej w myśl art. 51 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 60, poz. 455 z r. 1933).

Administracja polska w W. M. Gdańsku

Umowa zawarta między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem w przedmiocie ochrony i pomocy prawnej w dziedzinie podatków (Dz. Ust. R. P. Nr. 4, poz. 30) pozostaje tak długo w mocy, dopóki jej nie wypowie jedna ze stron umawiających się, najpóźniej 6 miesięcy przed upływem roku kalendarzowego.

Rozp. Min. Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. w sprawie ostatecznej odprawy celnej przywozowej i odprawy warunkowej przywozowej towarów dostawianych do urzędów celnych położonych w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku (Dz. Ust. R. P. Nr. 52, poz. 341) postanawia, że urzędy celne położone w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku mogą przyjmować zgłoszenia do ostatecznej odprawy celnej przywozowej lub odprawy warunkowej przywozowej tylko na te zagraniczne towary, które są przeznaczone dla potrzeb miejscowej konsumpcji względnie do użytku na obszarze W. M. Gdańska, zaś towary przeznaczone dla obszaru Rzeczypospolitej Polskiej powinny być przekazane do urzędów celnych położonych na obszarze Rzeczypospolitej.

Cudzoziemcy

Rozp. Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1935 r. o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej (Dz. Ust. R. P. Nr. 94, poz. 591) przedłuża moc obowiązującą rozp. Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1927 r. do dnia 1 stycznia 1938 r. Rozporządzenie powyższe dotyczy cudzoziemców nie posiadających dowodów osobistych, a mogących wjeżdżać na obszar województw lwowskiego, nowogrodzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wileńskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: augustowskiego, grodzieńskiego, sejneńskiego i suwalskiego województwa białostockiego i przebywać czasowo na tych obszarach tylko za zezwoleniem właściwych wojewódzkich władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 83, poz. 465 z r. 1926).

Doc. Dr. J. St. Langrod (Kraków).